

CENION (2) *part pret pass impf*

cenion (1), **ceniony** *a.* cenion (1); cenion *Mqcz.*

e oraz o prawdopodobnie jasne.

sg m N (praed) cenion (1). ◇ pl G cenionych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. cenić.

Szacowany, taksowany (2) : Liceo, Bywam cenion/ łzácowan. Mqcz 192c.

*Wyrażenie: »drogo cenion« (1): A przeto ludzyc s połpolite⁸⁰ obyczáyá tych czáfow/ ni nacž wyęcey fie nye fadzã/ yedno ná wyele kofztownych á drogocenyonych łlat *GliczKsiąż* E8v.*

Synonimy: szacowany, taksowany.

Cf CENIĆ

FP